

Meid uskus pühaks rahwas tee,
 Et hoiamme end Sinusse,
 Ja ühenda meid üheks.
 Pühade osahaamises,
 Mis palves ja So lootuses,
 Anna, mis digeks röömuks.

Ja selle peäle juhata
 Meid igapäew, oh Jumal, Sa,
 So heldest armust, ise,
 Sel aastal, mis nüüd algas,
 Et lastu hingel saaksime
 Ja taeva päranduse.

L u g e m i s e d.

Tallinna asutamine.

Kus Tallin seisab, oma clevite, rohuaedade, sakste suimajade ja heinamaadega, seal ei olnud vanaal veel muud, kui paks mets, soo ja räga. See rahwas, mis siin maa sees elas, oli keele poolest seosamma, mis praegugi veel siin elamas on, aga tema oli alles harimata, toores ja taltsumata. Kõik olid võdera jumala teenrid, ja ranna- ja Saaremaa rahwas olid pealegi ühed kuulsad ja fardetavad mereriiusujad, kes sagedaste Salsja- ja Rootsimaa randade peale langejid, seal viisusid, põletasid ja suuremat sugu rahvast ja noori inimest enesele pärisorjals õrawedasid ehit ka wangi viisid, et neid nende suguvõsa jäalle suure hinna pärast pidi ärasunastama. Seda oli mitukord ka Taani kumingate ette kaebatud; kutsusid ka Riia-linna rahwas, kes 70 aastad enne Tallinna üleschhitamist